

19.8.2014

ועדה מיוחדת לפי סעיף 47(ג) לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) התשל"ט-

1979

לכבוד

שרת הבריאות

דין וחשבון לפי סעיף 48 (ג) לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש)

התשל"ט- 1979

בעניין:

ד"ר בועז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות באמצעות ב"כ עו"ד יונתן ברג,
ועו"ד אייל חקו, מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי, משרד
הבריאות ירושלים.

הקובל

נגד

ד"ר מריאן יעקובי [REDACTED] רופא שיניים מורשה, בעל רישיון מס'
[REDACTED], ע"י ב"כ עו"ד יוסף מאור.

הנקבל

1. הקובלנה-

ביום 21.01.2011 הגיש ד"ר בועז לב המשנה למנכ"ל של משרד
הבריאות, קובלנה נגד הנקבל (להלן הקובלנה). אשר על פיה הנקבל גילה
רשלנות חמורה במילוי תפקידו והפר הוראה מהוראות חוק זכויות החולה

התשנ"ו 1996 כאמור בסעיף 45(3) ו-7) לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש), התשל"ט 1979 (להלן: "הפקודה").

2. בהכרעת הדין מיום 24.10.2013 הוועדה הרשיעה את הנקבל בגילוי של חוסר יכולת במילוי תפקידו, ובהפרת הוראה מהוראות חוק זכויות החולה- סעיף 17 (א) לחוק זכויות החולה התשנ"ו 1996, וזאת בהתאם לסעיף 45 (3) ו-7) לפקודה.

3. בישיבת הוועדה מיום 7.1.2014, שנועדה לטיעוני לעניין אמצעי המשמעת, נכחו בכ' הקובל. בכ' הנקבל הודיע כי הוא בדרך לישיבה. הוועדה המתינה כשלושת רבעי שעה אך בכ' הנקבל לא הופיע.

בכ' הקובל:

בכ' הקובל ביקש, לאור הרשעת הנקבל והתנהגותו כפי שפורט בהכרעת הדין, להתלות את רישונו לצמיתות. בכ' הקובל ציין את פסק דין סיבין לעניין חומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של הרופא, ולשמירה על האינטרס הציבורי ועל הצורך בהרתעה. כפי שעולה מהקובלנה בהכרעת הדין הנקבל, באופן סידרתי התעלם מפניות משרד הבריאות. מהביקורות שעלו, הכל גובל בתת תנאים ובתת תפקוד של הנקבל. בכ' הקובל ציין כי השיקולים האישיים של הנקבל הם משניים בלבד לשיקול המרכזי שהוא האינטרס הציבורי. התעלמות של הנקבל מהוועדה ומהפניות אליו ודפוס התנהגות כפי שעלה במהלך הדיונים כל אלה מחייבים התלייה לצמיתות.

בתום דברי בכ' הקובל הוועדה הורתה להעביר לבכ' הנקבל את סיכומי בכ' הקובל ונתנה לו שהות של חודש ימים להגשת סיכומים. מאז המועד הנ"ל, הנקבל ובכוחו לא יצרו כל קשר. נעשו פניות רבות, חוזרות ונשנות, תוך מתן דחיות, לפני משורת הדין, עקב מצבו הבריאותי הקשה, כך לפי דברי בכ' הנקבל, ועקב הדרישה של בכ' הקובל להתלות את רישונו של הנקבל

לצמיתות- להגשת סיכומים, למרות זאת בכל הנקבל, עד למועד כתיבת ההחלטה לא הגיש סיכומים בתיק זה.
לפיכך בלית ברירה הוועדה החליטה לתת את החלטתה, בהיעדר תגובת הנקבל, בהסתמך על החומר בתיק שעמד לרשותה.

כאמור הוועדה הרשיעה את הנקבל בהכרעת הדין מיום 24.10.2013 שם קבעה:

" דו"ח הביקורת שהוגש לוועדה ועדותו של ד"ר אלי קובי מעלים ממצאים חמורים ביותר לגבי המצבה הפיזי של המרפאה, מכשור רפואי ישן ובלתי שמיש, חוסר במכשור רפואי, עיקור וחיטוי כמעט לא קיימים, עזובה, חלודה ולכלוך וכן העדר רשומות וצילומים רפואיים של מטופלים. התמונה הכוללת היא קשה ומהווה סכנה ברורה לבריאות הציבור.

הוועדה מחליטה כי לאור ממצאים החמורים ביותר כפי שהועלו בפניה, להרשיע את הנקבל בגילוי של חוסר יכולת במילוי תפקידו, ובהפרת הוראה מהוראות חוק זכויות החולה- סעיף 17 (א') לחוק זכויות החולה התשנ"ו- 1996 וזאת בהתאם לסעיף 45 (3) ו- (7) ל"פקודה".

הוועדה רואה בחומרה רבה את הרשעתו של הנקבל כאמור העובדות ובעבירות שיוחסו לו בכתב הקובלנה. כפי שנאמר בפסקי דין שונים, אמצעי המשמעת אמור לשמש אמצעי מניעה והרתעה יותר מאמצעי ענישה. עיקר התכלית של הדין המשמעתי היא הגנה על האינטרס הציבורי ועל אמון הציבור. בעניין ההחלטה של ד"ר ליביו ליאור אומר בית המשפט כי "השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעבריין המשמעת העומד לפניו הם עניין משני שיש לשקלו, אם בכלל."

בעניין ההחלטה של ד"ר אדגר סיבין אומר בית המשפט שבמקרים מסוימים תבוא ההתחשבות בנסיבות האישיות להקלה הניכרת בסנקציה המשמעטית,

אולם במקרים אחרים לא יינתן בסיבות אילו משקל רב, עד כדי מיצוי כל חומרת הדין.

במעשיו ובמחדליו כאמור, פגע הנקבל באמון הציבור במי שהורשה לעסוק ברפואת שיניים ובמערכת הבריאות כולה. הוועדה לקחה בחשבון לחומרה גם את אי הופעתו של הנקבל במהלך ישיבות הוועדה (בכל נכח בישיבה אחת בלבד), את אי הגשת סיכומים להכרעת הדין וכן את אי הגשת סיכומים בעניין טיעונים לעומש. הוועדה רואה בכך זלזול הנקבל בחומרת מעשיו, ובתקינות ההליך המשפטי מצד הנקבל ובכל.

לפיכך, לאור האמור לעיל הוועדה ממליצה לפני כבוד השרה להתלות את רישיונו של הנקבל ל-10 שנים.

יגאל חיות, עו"ד
נציג היועמ"ש לממשלה

ד"ר עזרה בנימין, חבר

ד"ר שלמה זוסמן, יו"ר